

ת"פ 4917/08/14 - מדינת ישראל נגד יהודה דנדקר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4917-08-14 מדינת ישראל נ' דנדקר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת שירלי רנר
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

יהודה דנדקר (עציר)

הנאשם

באמצעות ב"כ עו"ד יוני נוסבאום

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הצתה לפי סעיפים 448(א) ו-29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק) ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

במהלך שנת 2014 התגלה סכסוך בין הנאשם לבין המתלונן. על רקע אותו סכסוך איים הנאשם על המתלונן כי יהרוג אותו וישרוף את רכבו. בהמשך לכך תכנן הנאשם ביחד עם אחיו מאיר להצית שני רכבים השייכים למתלונן. ביום 28.7.14 סמוך לשעה 02.00 הצטיידו הנאשם ואחיו בבקבוקי דלק, כשהגיעו לבית המתלונן שפך מאיר את תכולת שני הבקבוקים על שני רכבים השייכים למתלונן והציתם בעוד הנאשם מתצפת על המקום.

ראיות לעונש

2. מטעם המאשימה הוגשו כראיות לעונש הר.פ. של הנאשם וכן הצהרת נפגע.

עברו של הנאשם כולל 2 הרשעות בעבירות אלימות ואיומים שבוצעו בשנים 2009 ו-2011 כאשר בגין האחרונה נדון בשנת 2013 ל-6 חודשי מאסר בפועל. כן נקבעה אשמתו בשנת 2010 על ידי בית משפט לנוער בגין עבירות רכוש שבוצעו בשנים 2007-2008.

בהצהרת הנפגע מפרט המתלונן את הנזקים הכלכליים שנגרמו לו עקב שריפת הרכבים אשר ערכם הכולל היה על פי התצהיר 25,000 ₪ והוא מכר אותם כגרוטאות לסוחר ברזל תמורת 1000 ₪. עוד מפרט המתלונן את הנזקים הנפשיים שנגרמו לו כתוצאה מהמעשה - חששותיו כי המעשים יחזרו על עצמם בפרט לאור האיומים שקדמו להם, חששות שאף מלווים אותו בצאתו סתם לרחוב.

עיקר טענות הצדדים

3. לטענת ב"כ המאשימה הגם שהמעשה בוצע בשעת לילה מאוחרת בה לכאורה הסיכון לפגיעה בעוברי אורח הוא נמוך, מדובר בעבירה שבוצעה בשכונת מגורים בסמוך לבית הורי המתלונן כאשר רכביו של המתלונן חונים בין רכבים נוספים כך שהפגיעה במתלונן יכולה היתה להתפתח בקלות לפגיעה באחרים. עוד מציינת בהקשר זה ב"כ המאשימה את העובדה שאין המדובר ברכב אחד כי אם שניים וכי הנזק הרכושי שנגרם למתלונן כעולה מהצהרת הנפגע הוא גבוה. עוד טוענת ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירה מתוכננת על ידי הנאשם וביוזמתו, בהמשך לאיומים שהשמיע כלפי המתלונן בעקבות סכסוך בין השניים. אמנם הנאשם תצפת בעת שאחיו מאיר הצית את הרכבים אבל חלקו היה משמעותי יותר ביוזמה ובתכנון, הוא נטל חלק אקטיבי במעשים שהובילו לביצוע וניצל את השפעתו על אחיו מאיר על מנת לגרור את האחרון לביצוע המעשים. אשר לנזק שנגרם טוענת המאשימה כי אמנם לא נגרמו פגיעות בנפש אך מדובר בעניין של מזל. למתלונן נגרם נזק רכושי משמעותי והוא גם הפך לאדם מפוחד הנתון תחת השפעת האיומים של המתלונן אשר כבר פעם אחת הוציא לפועל את איומיו. לטענת ב"כ המאשימה בהתחשב בכל האמור ובמדיניות הענישה הנוהגת אליה היפנתה נע מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנות מאסר.

אשר לעונש ההולם בתוך המתחם טוענת ב"כ המאשימה כי בגין עבירת ההצתה יש להשית על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר וזאת בשים לב לכך שלא נטל אחריות על מעשיו, והינו בעל פלילי הכולל הרשעות בעבירות אלימות ורכוש, בגין ריצה עונש מאסר ממנו השתחרר רק כחצי שנה לפני ביצוע העבירה הנוכחית. לטענת ב"כ המאשימה אין לגזור מהעונש שהוטל על אחיו של הנאשם, מאיר, 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, לעניין העונש שיש להטיל על הנאשם וזאת הן בשים לב לחלקו של מאיר בביצוע העבירה, והן בשים לב לעולה מהתסקיר בעניינו בכל הנוגע להשפעת המאסר על מצבו הנפשי.

אשר לעבירת האיומים טוענת ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירה הפוגעת בביטחון של האדם ובמקרה זה הפגיעה היא מקסימאלית. לטענתה המתחם לעניין זה נע בין הרשעה ומאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר ובנסיבות יש לטענתה להשית חודשיים בפועל בגין עבירה זו.

בסך הכל טוענת המאשימה כי יש לצבור את העונשים ולהשית על הנאשם עונש של 50 חודשי מאסר בפועל.

4. לטענת ב"כ הנאשם האמור בתצהיר נפגע עבירה ככל הנוגע לנזק הרכושי שנגרם אין לו שום תימוכין. מדובר באירוע אחד של הצתה כאשר הנזק אינו טוטאלי. מדובר באירוע שהתרחש בלילה, כשלא עמדו מכונות בצמוד למכוניות של המתלונן כך שפוטנציאל הפגיעה אינו כנטען על ידי המאשימה. מוסיף וטוען ב"כ הנאשם כי זכותו של הנאשם לעמוד על חפציו ואין לזקוף לחובתו את העובדה שבחר לנהל את ההליך. לטענת ב"כ הנאשם עקרון האחידות בענישה מחייב ליתן משקל ממשי לעונש שהוטל על אחיו של הנאשם מאיר במסגרת אותה פרשיה. לטענת ב"כ הנאשם בשים לב לכל האמור, מדיניות הענישה הנוהגת, גילו הצעיר של הנאשם, העובדה כי הוא נמצא במעצר מאוגוסט 2014, עומד להשתקם ולהתחתן, יש להסתפק בתקופת מעצרו עד כה.

5. על גזר הדין להינתן בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בסעיף 40ב לחוק בין "חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

בקביעת מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.." (ר' סעיף 40ג(א) לחוק).

6. הערך החברתי שנפגע באמצעות עבירת ההצתה הוא מניעת הסיכון לחיי אדם ושלווה הציבור וכן ההגנה על הקניין. על חומרתה של עבירת ההצתה כבר נאמר כי "מטבעה של הצתה שראשיתה ידועה, אולם כיצד תתפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה, הוא עניין שלמצית, בדרך כלל, אין שליטה עליו. מכאן חומרתה היתרה של עבירה זו, ועל כן חייב העונש הנגזר בצידה לתת מענה לשיקולי גמול, מחד, והרתעת הרבים, מאידך" (ר' ע"פ 2599/07 קריין נ. מדינת ישראל).

בענייננו אמנם בוצעה ההצתה בשעת לילה מאוחרת, כאשר הסבירות להימצאות אנשים במקום ההצתה עצמו אינה גבוהה. עם זאת, מדובר בהצתה של שני רכבים החונים בחניה בלב שכונת מגורים, בנקל יכול היה האירוע להחמיר מעבר לנזק שנגרם לרכבים עצמם. בנסיבות סבורה אני כי מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית.

7. אשר למדיניות הענישה הנוהגת.

בע"פ 7496-12 זיתוני נ. מדינת ישראל אליו היפנתה ב"כ המאשימה אישר בית המשפט העליון מתחם של 3-5 שנות מאסר למי שהורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה בכך שהורה לאחר להצית את רכבו של המתלונן. האחר, קטין, ידה בקבוק תבערה לעבר הרכב, הציתו כליל וגם ביתו של המתלונן ניזוק כתוצאה מההצתה.

בע"פ 1951/14 מקונן נ. מדינת ישראל אשר גם אליו הפנתה ב"כ המאשימה, דחה בית המשפט את ערעורו של מי שהורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה לאחר שבשל ויכוח עם המתלונן נטל שני בקבוקי דלק והצית את חנות התבלינים של המתלונן המצויה בקירבת בתי מגורים. באותו מקרה קבע בית המשפט המחוזי מחתם ענישה הנע בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנות מאסר והשית עונש של מאסר בפועל בן 30 חודשים, על אף גילו הצעיר של הנאשם והיעדרו של עבר פלילי. הערעור לבית המשפט העליון כאמור נדחה תוך שבית המשפט מציין כי "בית משפט זה קבע לא פעם כי נוכח חומרתה הרבה של עבירת ההצתה לא ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל רכיב משמעותי של מאסר בפועל".

ב"כ המאשימה היפנתה גם לע"פ 1846/13 עמש נ. מדינת ישראל שם הציתו שני המערערים רכב שהיה בבעלות משותפת של אחד מהם עם המתלונן וזאת בשל סכסוך על החזקת הרכב. בית המשפט העליון מאשר את העונשים שהוטלו - 38 חודשי מאסר (גם בגין נהיגה ללא רישיון וללא פוליסה וקשירת קשר לביצוע פשע) על מי שהיה בעל עבר פלילי ו-27 חודשי מאסר על מי שהיה נטול עבר פלילי וקובע למעשה כי המתחם ההולם נע בין שנתיים לארבע וחצי שנות מאסר.

8. ב"כ הנאשם היפנה מצדו לפסקי דין בהם נגזרו עונשים מקלים יותר.

בת"פ 47667-04-14 **מדינת ישראל נ. בן שמחון** הוטל עונש של 18 חודשי מאסר על הנאשמים אשר קשרו קשר להצית מועדון בילויים והשליכו לעברו שני בקבוקי תבערה. עם זאת יצוין כי באותו מקרה מדובר בהסדר טיעון, ובית המשפט מציין כי ספק אם ההסדר נמצא בתוך מתחם הענישה ההולם.

עוד היפנה ב"כ הנאשם לת.פ. 52986-02-14 **מדינת ישראל נ. איפרגן** שם הוטל עונש של 24 חודשי מאסר על הנאשם שהצית את רכבו של המתלון שהיה מצוי בסמיכת לבלוני גז, לאחר שאיים עליו קודם לכן. יצוין כי בית המשפט באותו מקרה קובע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 18 ל-40 חודשי מאסר.

בת.פ. 29375-04-13 **מדינת ישראל נ. שמאסנה** אליו היפנה ב"כ הנאשם קובע בית המשפט מתחם ענישה הולם הנע בין 10 ל-32 חודשי מאסר על מי שהצית את רכבו של המתלון על רקע סירוב להתיר לו להינשא לבת המשפחה ומטיל בגין מעשה זה 10 חודשי מאסר.

9. שני פסקי דין נוספים בהם עיינתי הם ע"פ 5758/13 **נסאסרה נ. מדינת ישראל** שם אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר והשית עונש של 24 חודשי מאסר על בחור צעיר נטול עבר פלילי שהורשע בכך שלאחר איום שהשמיע כלפי אחיו הצית שני רכבים שלו.

בע"פ 907/14 **רחמים נ. מדינת ישראל** אישר בית המשפט העליון מתחם הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר ועונש בן 30 חודשים על מי שהצית את רכבה של המתלוננת, אישה ילידת 1936, לאחר שיום קודם לכן ביקשה ממנו להזיז את רכבו שחנה על המדרכה שמול ביתה.

10. אשר לנסיבות ביצוע המעשה.

לעניין זה יש לשקול כי מדובר במעשה מתוכנן שבוצע לאחר איומים שהושמעו קודם לכן על ידי הנאשם כלפי המתלון. מדובר בשני רכבים שנמכרו על פי תצהיר המתלון כגרוטאות. הרכבים הוצתו, אמנם בשעת לילה מאוחרת אך בחניה שבלב שכונת מגורים כך שיש לשקול מעבר לנזק שנגרם בפועל את פוטנציאל הנזק. אכן, הנאשם עצמו, להבדיל מאחיו, לא נטל חלק פעיל במעשה ההצתה עצמו אלא אך תצפת ואולם הוא היה הרוח החיה שמאחורי המעשה והיוזם שלו ובעקבות הסכסוך שלו עם המתלון הוצתו הרכבים.

במכלול, לאחר ששקלתי את הערך המוגן, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע המעשה אני סבורה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר.

10. אשר לעבירת האיומים אשר פוגעת בביטחון האישי ובנסיבות המקרה דן ברמה גבוהה לאור תוכן האיומים

שהושמעו. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת (ר' ע"פ 5393-05-14 אליו היפנתה ב"כ המאשימה) ונסיבות המקרה - על רקע סכסוך עסקי ולא התלהטות רגעית, נראה כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי ומספר חודשי מאסר.

11. אשר לעונש ההולם בגין שתי העבירות בהן הורשע.

לא נתבקש ועל כן גם לא הוגש תסקיר לעניין העונש בעניינו של הנאשם. הנאשם יליד 1.12.90 ומתגורר עם הוריו. בעברו כאמור 2 הרשעות בעבירות אלימות ואיומים והוא סיים לרצות עונש של מאסר בפועל בן 6 חודשים בשלהי שנת 2013, לא זמן רב לפני ביצוע המעשה הנוכחי. לגבי המקרה הנוכחי לא ניתן לזקוף לזכותו הודאה ונטילת אחריות.

על אחיו מאיר, אשר ביצע את מעשה ההצתה בפועל הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות תוך שבית המשפט קובע מתחם הנע בין 9 ל-36 חודשי מאסר ומציין כי הוא חורג בעניינו ממתחם הענישה ההולם. עם זאת, נותן בית המשפט משקל לכך שנגרר אחרי אחיו, לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה - 18.5, למצבו הנפשי והשפעת המאסר עליו כעולה מחוות דעת שירות המבחן, שהיתה חיובית. עוד צוין כי האח מאיר נעדר עבר פלילי והינו נורמטיבי.

בכל האמור יש כדי להבדיל בין הנאשם שבפני לבין האח מאיר (השווה ע"פ 907/14 **מדינת ישראל נ. רחמים**). בעניינו של הנאשם סבורה אני כי בשים לב לכל האמור לעיל יש להשית עליו עונש כולל של 30 חודשי מאסר בגין שתי העבירות בהן הורשע.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עונש של מאסר בפועל בן 30 חודשים החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים כשהתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. מאסר על תנאי בן 3 חודשים כשהתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן אשר ישולם עד ליום 20.9.15.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ה, 15 יוני 2015, במעמד הנוכחים.